

Venstre, som er Tilhængere af Grundskyldsprincippet.

Det blev jo allerede ved første Behandling i Fjor klart, at hvis man skulde opnaa en Tilslutning fra Venstre, maatte det ske paa et Grundlag, hvor Nedfældningen af de gamle Skatter bortfaldt, og hvor en Del af Ejendomsskylden indgik som et obligatorisk Led i den fremtidige kommunale Beskatning. Hvad det første angaar, var vi enige med Venstre. Jeg ser ganske vist, at det ærede Medlem Hr. Kragh for nogle faa Dage siden har udtalt i Valby, at den Forhandling, der blev ført i Fjor, endte med, at de andre Partier, det radikal-socialdemokratiske Flertal, maatte give Venstre Tilslutning i Kravet om, at Nedfældningen af de gamle Skatter skulde bortfalde. For at der ikke skal herske nogen Misforstaaelse paa dette Omraade, vil jeg gerne have Lov at sige, at vi paa det Punkt var fuldstændig enige med Venstre. Ved første Behandling i Fjor tog jeg paa det radikale Venstres Vegne Afstand fra en Nedfældning af de gamle Skatter baade i København og paa Landet, og navnlig tog jeg meget stærkt Afstand fra en Nedfældning af en Del af Ejendomsskyldskatten i de blandede Kommuner. Paa det Punkt var der fuldstændig Enighed mellem det radikale Venstre og Venstre.

Derimod er det rigtigt, at vi ikke ønskede, at Kommunerne skulde være tvungne til ved Siden af Grundskylden at ligne noget af Skatten paa Ejendomsskylden. Da dette imidlertid var Vilkaarene — og ethvert Parti er jo tvunget til at bøje sig for de Vilkaar, det politiske Liv med den politiske Sammensætning af de to Ting nu en Gang byder —, har vi baade ved Behandlingen i Fjor og i Aar taget Hensyn dertil, og Følgen blev for i Fjor det Sæt Ændringsforslag, der kom til at danne Grundlaget for det Forslag, Indenrigsministeren fremsatte i Aar. Men Venstre krævede mere for at være med, saaledes at Reformens Virkninger yderligere er blevet forringet ved de Ændringer, der nu er blevet vedtaget.

Jeg tvivler ikke om, at Venstre vil rose sig af disse Gerninger. Det fremgik af den Tale, som blev holdt af det ærede Medlem Hr. Pinholt, at det ærede Medlem var glad og tilfreds med, at det var lykkedes Venstre i den Grad at sætte sit Præg paa Loven. Det vil sikkert gaa saaledes, at naar først Loven er vedtaget, vil der blive sagt fra Venstres Side: Det er os, der har Æren for, at der nu er gennemført et Forslag om kommunal Grundskyld, og det er os, der har bestemt, hvorledes dette Forslag skulde

se ud. Hvad Æren for selve Forslagets Fremkomst og Vedtagelse angaar, vil det nu være nødvendigt for Partiet at dele denne Ære med os andre, der ogsaa har stemt for Forslaget. Derimod skal jeg indrømme, at Venstre tilkommer Æren for, at Forslaget kommer til at træde ud i Livet i en saa forringet Skikkelse, som det nu gør, og Æren for, at det kommunale Selvstyre paa mange Punkter er alt for stærkt begrænset, og at de økonomiske Virkninger af Forslaget ogsaa er forringet. Men med Ære følger altid Ansvar, og det gør der ogsaa i dette Tilfælde; vil Venstre have Æren for, at det har været dem muligt i Kraft af deres Stilling, om ikke her, saa i det andet høje Ting, at gennemføre de og de Ændringer, saa maa Venstre ogsaa tage Ansvar for, at Forslaget nu ikke efter min Mening overalt kommer til at virke efter sin Hensigt.

Jeg tænker her f. Eks. paa den Ændring, som blev gennemført i § 1 og i flere andre Paragraffer, hvorefter den Ejendomsskyldpromille, der skal bruges, skal være $\frac{3}{4}$ af Grundskyldpromillem i Stedet for som i det oprindelige Forslag $\frac{2}{3}$. Dette har til Følge, at Bygningerne vil faa en forholdsvis større Beskatning i Forhold til Grundværdien, og det maa vi fra vor Side anse for en Forringelse. Jeg tænker ogsaa paa Ændringsforslaget til § 3. I § 3 var der fastsat, hvorledes Kommunerne maatte anvende Fradraget, før Ejendomsskylden blev beregnet; der var bestemt, at der i hver Kommune, baade i By og paa Land, efter Kommunalbestyrelsens Skøn maatte foretages et Fradrag paa 3 000—10 000 Kr. Nu er der sket den Ændring, at Kommunalbestyrelsen kun i København har Ret til at fradrage fra 3 000 til 10 000 Kr.; i Provinsbyerne maa der kun fradrages fra 3 000—8 000 Kr., og i Landkommunerne maa der kun fradrages højst 5 000 Kr. i Bygningernes Værdi, før Ejendomsskyldskatten beregnes.

Naar de Radikale og Socialdemokraterne i Fjor enedes om at sætte Fradraget til 3 000—10 000 Kr., var det ogsaa, fordi vi derved byggede paa Loven om Grundskyld til Staten, idet Fradraget dér er sat obligatorisk til 10 000 Kr. i alle Kommuner. Det er givet, at naar Talen er om en kommunal Beskatning, er det en stor Fordel, at Kommunerne har et vist Spillerum, og vi indførte derfor Bestemmelsen i den Form, at 10 000 Kr. er Maksimum af Fradraget, altsaa det samme som for Statsgrundskylden, men det maa staa Kommunerne frit at gøre Fradraget mindre, hvis de Forhold, der hersker i Kommunen, gør det ønskeligt.

Nu er imidlertid denne Paragraf æn-